

Θέση της Διαμεσογειακής Επιτροπής της CPMR για τη μεταναστευτική πολιτική και τις προκλήσεις της κινητικότητας των προσώπων στη Μεσόγειο

ΕΓΚΡΙΘΗΚΕ ΑΠΟ ΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΗΣ ΔΙΑΜΕΣΟΓΕΙΑΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

(10/12/2014 ΜΑΣΣΑΛΙΑ - PACA)

Προκαταρκτικές εκτιμήσεις

1. Στον ευρωμεσογειακό χώρο, η δημογραφική εξέλιξη, οι οικονομικές ανισότητες μεταξύ των χωρών, οι συγκρούσεις, η κατάσταση πολιτικής αστάθειας και ανασφάλειας στη Μέση Ανατολή και την Υποσαχαρική Αφρική, δικαιολογούν την πολύ ισχυρή ανθρώπινη κινητικότητα ανάμεσα στις δύο ακτές της Μεσογείου. Αναφορικά με τη δημογραφική εξέλιξη, μπορούμε να υποθέσουμε ότι η κινητικότητα θα αυξηθεί λαμβανομένων υπόψιν των διαφορετικών τάσεων αύξησης των αντίστοιχων πληθυσμών τους.

¹	2015	2020	2025	2030	2035	2040
Βόρεια Αφρική	226.636	243.908	260.002	274.750	288.214	300.494
Δυτική Ασία	256.369	280.106	303.227	325.594	347.102	367.488
Νότια Ευρώπη	157.461	158.606	159.519	160.329	161.123	161.697

2. Πρόκειται κυρίως για μία κινητικότητα από τον Νότο και την Ανατολή προς την Ευρώπη, ακόμα και αν αρκετές χώρες της Νότιας και Ανατολικής Μεσογείου βρίσκονται όλο και περισσότερο με ένα νέο καθεστώς χώρας υποδοχής μεταναστών, και όχι μόνο αποστολής μεταναστών. Πρόκειται σαφώς για την παρούσα κατάσταση στην Τυνησία και το Μαρόκο. Συγχρόνως, αρκετές χώρες της Αφρικής και της Μέσης Ανατολής εξυπηρετούν τη διέλευση των ασιατικών μεταναστευτικών ροών που επιχειρούν να φτάσουν στην Ευρώπη.

3. Η ανθρώπινη κινητικότητα μεταξύ των χωρών του ευρωμεσογειακού χώρου γίνεται κανονικά ή νόμιμα, αλλά επίσης και παράνομα. Στο μέτρο που οι μετακινήσεις είναι παράνομες, συνδεδεμένες με συγκρούσεις ή διωγμούς, προέκυψαν τεράστιες ανθρώπινες τραγωδίες, παρά τις προσπάθειες χωρών της περιοχής, περιλαμβανομένων ιδίως κρατών μελών της ΕΕ, να τις αποτρέψουν. Η ανώτερη προτεραιότητα των δικτύων λαθραίας διακίνησης μεταναστών που οργανώνουν αυτά τα ταξίδια είναι καθαρά το χρηματικό κέρδος, ακόμα και με κόστος την απώλεια ανθρωπίνων ζωών. Η Ευρώπη οφείλει να αναγνωρίσει το μερίδιο της ιστορικής της ευθύνης στην αιτία ορισμένων σύγχρονων πολέμων, όπως στη Λιβύη ή στη Συρία. Αυτή η αναγνώριση θα έπρεπε να επιτρέπει σημαντικότερο ρεαλισμό και συνέπεια στον ορισμό και τη διαχείριση της μεταναστευτικής πολιτικής. Δίχως ειρήνη στη Λιβύη και στη Συρία, και ειλικρινή ειρηνευτική πολιτική στη Μέση Ανατολή, τα ζητήματα σχετικά με τις μεταναστεύσεις στη Μεσόγειο δεν θα επιλυθούν.

4. Η ανθρώπινη κινητικότητα δεν γίνεται μόνο παράνομα, προβληματικά ή τραγικά. Στον ευρωμεσογειακό χώρο, λαμβάνουν χώρα εκατοντάδες χιλιάδες νόμιμες μεταναστευτικές κινήσεις. Κάθε ανθρώπινη μετακίνηση θα έπρεπε να θεωρείται δικαίωμα και ευκαιρία, όχι μόνο για τα πρόσωπα και τις οικογένειες, αλλά και για τις χώρες προορισμού. Είναι επίσης αναγκαίο να υπογραμμίσουμε εξ αρχής ότι μία ομαλή και νόμιμη μετανάστευση, σύμφωνα με τους νόμους των χωρών προέλευσης και προορισμού, δεν μπορεί παρά να έχει θετικές

¹ Προβολή πληθυσμού - Πηγή: *Wittgenstein Centre for Demography and Global Human Capital* (2014), με την ομάδα των ερευνητών του *International Institute for Applied Systems Analysis* – Μέσο σενάριο – Οι προβολές λαμβάνουν υπόψιν την υπόθεση του μορφωτικού επιπέδου κάθε πληθυσμού – Μονάδες : πληθυσμός σε χιλιάδες άτομα – Διαθέσιμο στο: www.wittgensteincentre.org/dataexplorer

επιπτώσεις. Η ΕΕ, ο ΟΗΕ, ο ΟΟΣΑ ή ο ΔΟΜ (Διεθνής Οργανισμός Μετανάστευσης) έχουν αναφερθεί επαρκώς σε αυτές τις θετικές επιπτώσεις.

5. Δίχως αμφιβολία, τα περισσότερα προβλήματα αναφορικά με την ανθρώπινη κινητικότητα είναι τόσο οι μετανάστες όσο και οι αιτούντες άσυλο, οπότε όταν αναφερόμαστε στη «μεταναστευτική πολιτική», κατ' ανάγκη, αναφερόμαστε στα δύο είδη της κατάστασης, δίχως να ξεχνάμε ότι είναι διαφορετικοί νομικοί και θεσμικοί τομείς.

6. Η ΕΕ αναπτύσσει, ιδιαίτερα από το 1999, τη δική της πολιτική ασύλου και μετανάστευσης, μέσω προτύπων, διεθνών συμφωνιών και νομικά μη δεσμευτικών πράξεων. Οι δύο σημαντικότερες αρχές είναι «μία συνολική προσέγγιση της μετανάστευσης», που περιλαμβάνει τα πολιτικά και ανθρώπινα θέματα και την ανάπτυξη των χωρών και περιφερειών προέλευσης και διέλευσης, και τη «διαχείριση των μεταναστευτικών ροών» σε όλα τα στάδια, σε στενή συνεργασία – επίσης – με τις χώρες προέλευσης και διέλευσης².

7. Συνεπώς, η συνυπευθυνότητα των χωρών του ευρωμεσογειακού χώρου στην ευρωπαϊκή πολιτική μετανάστευσης είναι πλήρως καταγεγραμμένη. Αυτή η συνυπευθυνότητα έχει επίσης μεταφραστεί μέσω των Συμφωνιών Κινητικότητας με το Μαρόκο (2013) και την Τυνησία (2014)³ αναφορικά με όλες τις πτυχές της ανθρώπινης κινητικότητας στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Πολιτικής Γειτονίας⁴. Επίσης, η συνυπευθυνότητα ήταν η βάση των διαφορετικών διαδικασιών διαλόγου σε παγκόσμιο, περιφερειακό και υπο-περιφερειακό επίπεδο^{5,6}.

8. Μεταξύ των θεμελιωδών στόχων της CPMR, υπογραμμίζουμε τη συμβολή της στην ανάπτυξη μίας πολυκεντρικής και ισορροπημένης Ευρώπης. Κατ' αυτήν την έννοια, είναι αναγκαίο και επείγον να μεριμνούμε ώστε να ληφθεί ορθά υπόψιν η μεταναστευτική πτυχή στο επίπεδο όλων των γεωγραφικών της επιτροπών, καθώς η ανθρώπινη αξιοπρέπεια και η κοινωνική συνοχή θα έπρεπε να είναι μία σημαντική συνιστώσα στη μέριμνα για πραγματική και διαρκή ανάπτυξη⁷. Επίσης, στην τελική διακήρυξη της Γενικής Συνέλευσης της Διαμεσογειακής Επιτροπής της CPMR στη Βαρκελώνη τον Ιούνιο του 2013, υπογραμμίστηκε η σπουδαιότητα της μεταναστευτικής πολιτικής και του δικαιώματος ασύλου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς επίσης και η αναγκαιότητα αυτή η πολιτική να ληφθεί υπόψιν στους στόχους της Διαμεσογειακής Επιτροπής. Επιπλέον, ο σκοπός της Διακήρυξης της Γενικής Συνέλευσης της Βενετίας τον Ιούνιο του 2014 τονίζει τη σημασία αυτής της πολιτικής και την αναγκαιότητα να ληφθούν υπόψιν διαφορετικές πτυχές της περιφερειακής διάστασης της μεταναστευτικής πολιτικής.

Η Διαμεσογειακή Επιτροπή προτείνει να δομήσει τη δράση της στο πλαίσιο της CPMR, σε θέματα μεταναστευτικής πολιτικής και προκλήσεων της διαχείρισης της κινητικότητας των προσώπων στον μεσογειακό χώρο, στη βάση των ακόλουθων αρχών και συστάσεων:

Αρχές της μεταναστευτικής πολιτικής και συστάσεις

9. Δικαιώματα: ανάγκη λήψης υπόψιν του υπάρχοντος κανονισμού και εναρμόνισης

Κάθε δημόσια μεταναστευτική πολιτική των κρατών του ευρωμεσογειακού χώρου οφείλει να εμπνέεται από την ανθρώπινη αξιοπρέπεια. Προτού παραθέσουμε τις διαφορές στα νομικά συστήματα του κάθε κράτους, μπορεί να είναι αναγκαίο, μέσω ενός περιφερειακού διαλόγου, να αναλύσουμε και να καθορίσουμε τα διάφορα επίπεδα δικαιωμάτων, τις υποχρεώσεις και τις εγγυήσεις και να μελετήσουμε τη δυνατότητα εναρμόνισης. Ο διάλογος θα μπορούσε να εμπνευστεί από διεθνείς κανονισμούς: τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την Οικουμενική Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, τη Διεθνή Σύμβαση για την Προστασία των Δικαιωμάτων των Διακινούμενων Εργαζομένων και των Μελών των Οικογενειών τους.

10. Συμμετοχή: η βάση για δημοκρατική διακυβέρνηση⁸

Η μεγαλύτερη σημασία θα έπρεπε να δοθεί στην αρχή της συμμετοχής των αλλοδαπών και ανιθαγενών στην χώρα προέλευσης, διέλευσης και προορισμού. Αυτή η αρχή μπορεί να παγιωθεί με διαφορετικούς τρόπους προτού φτάσει στο δικαίωμα ψήφου: προώθηση των οργανώσεων, προώθηση των συνδικαλιστικών ενώσεων, βελτίωση της συμμετοχής στις θέσεις της δημόσιας διοίκησης. Μία από τις εκφράσεις της μεγαλύτερης συμμετοχής στην ιθαγένεια είναι να διευκολυνθεί το δικαίωμα του εκλέγειν και εκλέγεσθαι. Η ευθύνη των χωρών προορισμού πρέπει επίσης να ενθαρρυνθεί ώστε να ευνοηθεί η συμμετοχή των αλλοδαπών στις εκλογικές διαδικασίες των χωρών προέλευσής τους που διοργανώνονται στο εξωτερικό, γενικά μέσω των πρεσβειών και των προξενείων. Η ψήφος των αλλοδαπών θα ευνοούσε τη δημοκρατία σε όλη τη ζώνη της Μεσογείου. Πιθανόν να είναι περισσότερο βιώσιμο να ξεκινήσει αυτή η πορεία από τις δημοτικές εκλογές, δίχως να παραιτούμαστε από τον στόχο των περιφερειακών και εθνικών εκλογών. Η πραγματική πιθανότητα να αποκτήσουν οι

² Συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου του Τάμπερε, 1999, παράγραφοι Α.Ι και Α.ΙV

³ Με την προοπτική υπογραφής συμφωνιών κινητικότητας με την Αίγυπτο, τη Λιβύη, την Αλγερία και τον Λίβανο.

⁴ Αίγυπτος, Αλγερία, Ισραήλ, Μαρόκο, Ιορδανία, Λιβύη, Τυνησία, Παλαιστίνη, Συρία.

⁵ Σε περιφερειακό επίπεδο: Διαδικασία του Ραμπάτ, πρώτη ευρωμεσογειακή υπουργική συνάντηση για τη μετανάστευση (Πορτογαλία), διάλογος 5 + 5.

⁶ Arlem-Ecoter : Σχέδιο έκθεσης για τον ρόλο των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και περιφερειακής διοίκησης στη διαχείριση των μεταναστεύσεων στη Μεσόγειο. COR-2014-01464-00-00-TCD-TRA (FR/EN/PT) 1/13

⁷ Στις τρεις διαστάσεις της (κοινωνική, οικονομική, περιβαλλοντική).

⁸ Εκτός του σημείου 10 για τη «Συμμετοχή», η Περιφέρεια Βένετο εγκρίνει το παρόν έγγραφο.

αλλοδαποί και οι ανιθαγενείς την ιθαγένεια, καθώς και άλλα μέσα συμμετοχής προσφέρουν στήριξη συμβατή με τις δεσμεύσεις του «Χάρτη για τη δημοκρατική διακυβέρνηση στην περιοχή της Μεσογείου», που υιοθετήθηκε από τους αντιπροσώπους των τοπικών και περιφερειακών κυβερνήσεων του Πολιτικού Συμβουλίου της Μεσογειακής Επιτροπής του UCLG (Παγκόσμιο Δίκτυο Πόλεων, Τοπικών και Περιφερειακών Αρχών) τον Οκτώβριο του 2013.

11. Πραγματική αμφιμέρεια : προληπτική διαχείριση των κοινών συμφερόντων και αλλαγή παραδείγματος

Είναι σημαντικό να επιτευχθούν αντικειμενικά αποτελέσματα και αυτά τα αποτελέσματα να διαδοθούν, σε σχέση με τα υπάρχοντα διμερή και πολυμερή όργανα: *Διμερείς Συμφωνίες για την Κοινωνική Ασφάλιση, Συμπράξεις για την Ευρωπαϊκή Πολιτική Γειτονίας, Συμπράξεις Κινητικότητας*, κλπ. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή προειδοποιεί ότι: «ορισμένοι περιφερειακοί διάλογοι δικαιολογούν την απουσία συμβιβασμού ελλείψει δέσμευσης των κρατών μελών»⁹. Είναι γνωστό ότι μία εκ των κυριών δυσκολιών των χωρών προέλευσης της μετανάστευσης, για τη συμμόρφωσή τους με τις ευθύνες τους στις μεταναστευτικές συμφωνίες, είναι η αντίληψή τους ή η συνειδητοποίηση ότι η Ευρώπη ενδιαφερόταν κυρίως για τον έλεγχο ή, ενίοτε, για την προσέλκυση των πιο εξειδικευμένων ανθρωπίνων πόρων των χωρών προέλευσης, δίχως ωστόσο να ενδιαφέρεται για την αύξηση του αριθμού των θεωρήσεων εργασίας, σπουδών, κλπ. Αν τα μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν είναι πιο γενναιόδωρα στην παροχή θεώρησης εργασίας, οι μεταναστευτικές συμπράξεις λίγο θα ωφελήσουν. Τα συμφέροντα των χωρών των νοτίων ακτών και της Ανατολικής Μεσογείου οφείλουν να τύχουν προορατικής διαχείρισης από τις ευρωπαϊκές αρχές. Θα έπρεπε να εργαστούν προορατικά για θετικότερα αποτελέσματα. Μία τέτοιας φύσης πληροφορία θα έπρεπε να διανεμηθεί κανονικά και ευρέως. Η αύξηση της κινητικότητας σε όρους νομιμότητας οφείλει να διερευνηθεί. Είναι αναγκαία μία αλλαγή παραδείγματος, που πρέπει να θεωρηθεί – ως υπογραμμισθείσα στις πρόσφατες συστάσεις των ευρωπαϊκών έργων¹⁰ – περισσότερο σε όρους «κινητικότητας» παρά σε όρους «μετανάστευσης», και τις πιθανές θετικές επιπτώσεις τους για την ισορροπημένη και βιώσιμη ανάπτυξη της Ευρώπης και της Μεσογείου.

12. Ένταξη : διευρύνοντας την ανταλλαγή και τη διάχυση ορθών πρακτικών σε όλη την ευρωμεσογειακή ζώνη

Οι ευρωπαϊκές χώρες συγκεντρώνουν ένα ευρύ σύνολο ορθών πρακτικών στον τομέα της κοινωνικής ένταξης των μεταναστών και των προσφύγων, σε πολλαπλούς τομείς: υγεία, εκπαίδευση, γλωσσική κατάρτιση, αγορά εργασίας, ασφάλεια, συμμετοχή, στέγαση, θρησκεία, καταπολέμηση των διακρίσεων, του ρατσισμού και της ξενοφοβίας, εκούσιο επαναπατρισμό, κλπ. Εδώ και μερικά χρόνια, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή εκτελεί ένα έργο που συνίσταται στην προώθηση των γνώσεων και τη σύγκριση, στην εποικοδομητική κατεύθυνση, των δικαιωμάτων, υπηρεσιών, προγραμμάτων και έργων που θεωρούνται ως ορθές πρακτικές¹¹. Μπορούμε επιπλέον να παραθέσουμε το έγγραφο «*Common Basic Principles for Immigrant Integration Policy in the European Union*»¹², καθώς και το «Ταμείο Ασύλου, Μετανάστευσης και Ένταξης»¹³. Σίγουρα, οι περιοχές της Νότιας και της Ανατολικής Μεσογείου διεξάγουν επίσης προγράμματα κοινωνικής ένταξης, και στο μέτρο που σιγά σιγά γίνονται χώρες αποστολής και χώρες υποδοχής, είναι σημαντικό να διευρύνουμε τη διάχυση, τη σύγκριση και τη χρηματοδότηση σε ολόκληρη την ευρωμεσογειακή ζώνη. Σχετικά με τις κοινές βασικές αρχές της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης, επιβεβαιώνουμε το ίδιο πράγμα, ότι αναφορικά με το δίκαιο: συμπεριλαμβάνει έναν υπο-περιφερειακό διάλογο για μία ενδεχόμενη κοινή διακήρυξη.

13. Αναγνώριση του ρόλου των περιφερειών στη διαχείριση των μεταναστευτικών ροών

Οι περιφέρειες αναλαμβάνουν τις σημαντικές ευθύνες υποδοχής, ένταξης και, σε ορισμένες χώρες, διαχείρισης και ελέγχου των μεταναστευτικών ροών σε συνεργασία με τα κράτη. Οι ευθύνες των περιφερειών αυξάνονται, ανάλογα με την αύξηση των μεταναστευτικών πιέσεων και των αιτούντων άσυλο. Αρκετές περιφέρειες έχουν μία μεγάλη ιστορική εμπειρία στη διαχείριση όλων των ειδών υποθέσεων των πληθυσμών τους, κάτι που τις καθιστά ιδιαίτερα προσαρμοσμένες στη διαχείριση των σύγχρονων μεταναστεύσεων. Αυτός ο παράγοντας υπογραμμίστηκε αρκετά από την Επιτροπή των Περιφερειών¹⁴. Τα κράτη έχουν συχνά τάση προς υπερβολικό συγκεντρωτισμό και υποτιμούν τις θεσμικές ικανότητες των περιφερειών, καθώς επίσης και το απόθεμα αλληλεγγύης των αντίστοιχων πληθυσμών τους. Επιπλέον, η ανάμειξη των λειτουργιών κάθε επιπέδου διακυβέρνησης μπορεί να οδηγήσει σε σημαντικές ανεπάρκειες. Επιπλέον, μία σημαντικότερη και αποτελεσματικότερη παρέμβαση της Ευρωπαϊκής Ένωσης γίνεται αναγκαία σε καταστάσεις εκτάκτου ανάγκης που σχετίζονται με την παράνομη κινητικότητα, τη διαρροή συγκρούσεων και διωγμών. Είναι αναγκαία μία σαφής νομική αναγνώριση των αρμοδιοτήτων των περιφερειών στη διαχείριση των μεταναστευτικών ροών:

⁹ COM (2014) 96 final - 21 Φεβρουαρίου.

¹⁰ Project ESPON ITAN – Integrated Territorial Analysis Neighbourhood

¹¹ Για παράδειγμα *Handbooks on Integration for Policy-Makers and Practitioners; European Website on Integration, Migrant Integration Policy Index*.

¹² Συμβούλιο Δικαιοσύνης και Εσωτερικών - 19 Νοεμβρίου 2004.

¹³ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 516/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 16^{ης} Απριλίου 2014.

¹⁴ Για παράδειγμα: Γνωμοδότηση : Οι μεταναστευτικές ροές στην Ευρώπη, (ΕΤΠ 2000/С 57/10), Γνωμοδότηση : Οι τοπικές και περιφερειακές οντότητες στην πρώτη γραμμή των πολιτικών ένταξης (ΕΤΠ 212/2008 fin), Γνωμοδότηση : Το πρόγραμμα της Στοκχόλμης: προκλήσεις και ευκαιρίες για ένα νέο πολυετές πρόγραμμα για τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΤΠ 201/2009), *Λευκή Βίβλος της Επιτροπής των Περιφερειών για την πολυεπίπεδη διακυβέρνηση* (ΕΤΠ 89/2009), Γνωμοδότηση : *Εξασφαλίζοντας έναν χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης για τους ευρωπαίους πολίτες – Σχέδιο Δράσης εφαρμοζόμενο στο πρόγραμμα της Στοκχόλμης* (ΕΤΠ 170/2010 fin).

ρυθμιστικές εξουσίες, εξουσίες συντονισμού των διαφορετικών διακυβερνητικών εντολών, των χρηματοδοτικών πόρων, της αλληλεγγύης σε περίπτωση ανθρωπιστικής κρίσης, κλπ. Για τη χρηματοδότηση, η Ευρωπαϊκή Ένωση θα έπρεπε να προσανατολίσει περισσότερο την εφαρμογή των Ευρωπαϊκών Διαρθρωτικών και Επενδυτικών Ταμείων προς τη στήριξη των μεταναστευτικών πολιτικών, γνωρίζοντας ότι αυτοί οι πόροι μπορούν να συμβάλουν αποφασιστικά στην ανθρώπινη κινητικότητα σε νόμιμο πλαίσιο.

14. Χρηστή, διαφανής και αφίλοκερδής χρησιμοποίηση των κεφαλαίων για τη διαχείριση των μεταναστευτικών ροών

Η Διαμεσογειακή Επιτροπή συνιστά έντονα μία διαφανή, χρηστή και αφίλοκερδή χρησιμοποίηση των κεφαλαίων που διατίθενται για τη διαχείριση των μεταναστευτικών ροών. Για να εξασφαλιστεί αυτό, αποφεύγοντας επεισόδια κακοδιαχείρισης, οι αρμόδιες αρχές σε όλα τα επίπεδα διακυβέρνησης οφείλουν να προσέχουν τα συστήματα λειτουργίας που χρησιμοποιούν επιχειρήσεις και Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις, στις οποίες συχνά ανατίθεται από εδαφικές διοικήσεις η διαχείριση υπηρεσιών όπως κέντρα περίθαλψης, υποδοχής ή κοινωνικής ένταξης.

15. Συνέργειες μεταξύ των γεωγραφικών επιτροπών της CPMR: προς μία νέα ομάδα εργασίας για τη διαχείριση της κινητικότητας των προσώπων

Μένει να παγιωθεί η ανάγκη δημιουργίας ενός αποτελεσματικού και πολλαπλού προτύπου πολυεπίπεδης διακυβέρνησης που να εντάσσει τη διαχείριση της ανθρώπινης κινητικότητας στη βάση μίας συγκεκριμένης στρατηγικής για τη νόμιμη μετανάστευση, την καταπολέμηση των παρατυπιών, της εγκληματικότητας και της εμπορίας ανθρώπων, το σεβασμό του δικαιώματος ασύλου, της οικονομικής συνεργασίας, και της θετικής σχέσης μεταξύ των ροών των προσώπων και της ανάπτυξης. Κατά αυτήν την έννοια, οι περιφέρειες θα έπρεπε να συμμετέχουν περισσότερο στον προσδιορισμό και την εφαρμογή των πιθανών λύσεων και να μην δρουν ως απλοί διεκπεραιωτές της κρατικής πολιτικής, όντας σε θέση να τις επηρεάζουν και να συμμετέχουν στις δράσεις τους. Σε αυτό το πλαίσιο και λαμβανομένης υπόψιν της σπουδαιότητας της μεταναστευτικής δυναμικής των περιφερειακών και παράκτιων περιφερειών που περιλαμβάνει η CPMR, η Διαμεσογειακή της Επιτροπή προτείνει τη δυνατότητα να δημιουργηθεί μία ειδική Ομάδα Δράσης για την ανταλλαγή ορθών πρακτικών των γεωγραφικών επιτροπών και των πολιτικών τους οραμάτων, για τη σύλληψη κοινών δράσεων σε δύο κύρια θέματα: την αντιμετώπιση ανθρωπιστικών καταστάσεων εκτάκτου ανάγκης που σχετίζονται με την παράνομη ή αναγκαστική μετανάστευση και τα ζητήματα που σχετίζονται με την ένταξη των μεταναστών στην κοινωνικοοικονομική ανάπτυξη των περιοχών προέλευσης και προορισμού. Αυτή η Ομάδα Δράσης θα μπορούσε επίσης να επιτηρεί και να προωθεί συναφείς εταιρικές σχέσεις με οργανισμούς, δίκτυα, φόρα και εκδηλώσεις στο πλαίσιο του πεδίου δράσης της.